

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316200531
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:4316200531.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: B. X., I. X.X.XXXX, Z. G. I., o zaplatenie 975,62 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 23,44 Eur, úrok 67,47 Eur, úroky z omeškania vo výške 2,00 Eur, úrok 19,90% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 975,62 Eur od 10.7.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 23,44 Eur a nezaplatených úrokov vo výške 67,47 Eur od 10.7.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi žalovaný.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca v podanej žalobe a po oprave petitu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 975,62 Eur, úrok 67,47 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úroky z omeškania 2,00 Eur (nárok vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru), úrok 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 975,62 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,00 % ročne a to: z nezaplatennej istiny 975,62 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia a nezaplatených úrokov 67,47 Eur od 11.7.2013 do zaplatenia. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 23.1.2013 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. XXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 1 000 Eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 15.1.2016. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto bol listom zo dňa 17.6.2013 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do dátumu uvedeného na výzve. Napriek výzve nebola pohľadávka žalobcu voči žalovanému do dnešného dňa uhradená. Úroky vo výške 67,47 Eur predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 19,90 % p.a. vyplýva zo Zmluvy. Úrok z omeškania 2,00 Eur predstavuje každú omeškanú dlžnú splátku odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti v úročení úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne.

2. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 25.4.2016 pod č.k. 7C/14/2016-28. Platobný rozkaz bol uznesením zo dňa 26.6.2017 pod č.k. 7C/14/2016-42 zrušený, keďže sa žalovanému nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk.

3. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1.7.2016 aj sporná vec riadi ustanoveniami CSP. Postupujúc podľa § 292 CSP súd po uvedenej zmene právnej úpravy žalovaného ako spotrebiteľa písomne poučil o možnosti zastúpenia a o jeho procesných právach a povinnostiach.

4. Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 27.10.2017 pod č.k. 7C/14/2016-65 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 952,18 Eur, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 952,18 Eur počnúc dňom 10.7.2013 až do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že sa žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

5. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcom výroku, ako aj súvisiacom výroku o náhrade trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvej inštancie a vyhovie žalobe v plnom rozsahu a zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 15.11.2018 pod č.k. 9Co/74/2018-154 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie, rozhodujúc o nároku žalobcu, posúdil daný záväzkovo-právny vzťah medzi stranami sporu v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy, ako aj v zmysle ust. § 52 a § 53 Občianskeho zákonníka a správne uviedol, že preskúmaná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a musí obsahovať všetky náležitosti stanovené zákonom pre uzatvorenie takejto zmluvy, a to stanovených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Pri skúmaní jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy zistil, že v zmluve chýba povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona a to výška, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov. Z tohto dôvodu považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. úver za bezúročný a bez poplatkov. Úlohou odvolacieho súdu nastalo zodpovedanie otázky, či súd prvej inštancie správne aplikoval na danú vec ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, keď dospel k záveru, že zmluva obsahuje údaj o počte, termíne, výške splátok, avšak bez uvedenia rozčlenenia splátky na istinu, úroky a poplatky, a preto je potrebné takúto zmluvu považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ za bezúročnú a bez poplatkov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na článok 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd povinný rozhodovať v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Takouto autoritou je nepochybne aj Najvyšší súd SR, ktorý sa k uvedenej problematike vyjadril vo viacerých svojich rozhodnutiach, či už v uznesení Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Cdo 211/2017 zo dňa 23. 04. 2018, alebo vo svojom ďalšom rozhodnutí 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 02. 2018. Najvyšší súd SR vo svojom uznesení (3Cdo 146/2017) uviedol, že v dôvodovej správe k § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, v ktorých má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré mu z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termín splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosť splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška, alebo počet", či "termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky. Vychádzajúc z účelu smernice právnych

záverov vyjadrených v rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie, dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedie súhrnne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania je dôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok v týchto častiach spočíval na nesprávnom právnom posúdení veci k otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., ktorá potom bola podkladom pre záver o tom, či poskytnutý úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.) a bez poplatkov.

6. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 13.3.2019 rozhodol v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, ktoré mali doručenie riadne vykázané. Žalobca neúčast' písomne ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Žalovaný zaslal súdu len potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, neúčast' neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročit'.

7. Na základe prevedeného dokazovania, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vyjadrením žalobcu, súd zistil tento skutkový a právny stav:

8. Žalovaný dňa 23.1.2013 uzatvoril so žalobcom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanému vo výške 1 000 Eur, s fixnou úrokovou sadzbou do splatnosti 19,9 % p.a. Výška anuitnej splátky bola určená sumou 37,09 Eur, termín splatnosti 1. splátky dňom 15.2.2013, počet anuitných splátok 36, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky bol stanovený mesačne, v 15. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 15.1.2016. Výška RPMN bola uvedená 26,98 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu Úverovej zmluvy 46,35 %, celková čiastka, ktorú klient musí zaplatiť (súčet výšky Úveru a celkových nákladov Klienta spojených s Úverom) je uvedená vo výške 1 406,88 Eur, poplatok za správu Úverového účtu 1,99 Eur mesačne. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky.

9. Žalobca listom zo dňa 22.4.2013 vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok najneskôr do 27.4.2013 a upozornil ho, že v prípade neuhradenia žalobca bude požadovať jednorázové splatenie celej dlžnej sumy. Žalobca vyzval žalovaného na predčasné splatenie úveru listom zo dňa 17.6.2013, kde súčasne oznámil predčasnú splatnosť celého úveru. Vyzval žalovaného uhradiť celý dlh vo výške 1 097,95 Eur s príslušenstvom najneskôr do 9.7.2013, pričom túto výzvu splatnil sumou 30 Eur.

10. Žalobca na výzvu súdu predložil prehľad splácania úveru žalovaným, pričom v podaní uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 000 Eur. Do dátumu zosplatenia úveru uhradil žalovaný na istinu sumu 24,38 Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia úveru predstavovala 975,62 Eur. Po zosplatení žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. V prehľade sú splátky rozdelené na splátky úrokov a splátku istiny. Ďalej uviedol: „ Žalovaný musí vrátiť (splatiť) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity). Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Úver musí byť splatený najneskôr v konečný deň splatnosti určený v zmluve o úvere.“

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie podľa písm. a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, podľa písm. b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, podľa písm. d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti podľa písm. f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa písmena j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov podľa písm. k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 b) neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 52 Obč. zák. (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. (v znení účinnom k 23.1.2013) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (4 písm. a) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 54 Obč. zák. (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. (v znení platnom od 1.2.2013 a v čase vzniku záväzkového vzťahu) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti žalobcu je okrem iného aj poskytovanie úverov.

22. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania na základe zmluvy uzavretej dňa 23.1.2013 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Súd poukazuje i na to, že novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Obč. zák.) , že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. V danom prípade bola medzi stranami sporu uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich , najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Samozrejme, jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka.

24. Či už oznámenie žalobcu, že sa celý úver stal splatný alebo odstúpenie od zmluvy nevyklúčujú, aby bol dlžník pri omeškaní s vrátením úveru povinný platiť ako úroky z úveru, ktoré predstavujú cenu - odplatu za prenechanie peňažných prostriedkov na ich používanie (nie odplatu podľa § 499 Obch. zák. za dohodnutie záväzku poskytnúť úver), tak aj úroky z omeškania, ktoré sú sankciou za porušenie povinností, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvné úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať zmluvné úroky a úroky z omeškania pri omeškaní dlžníka aj pri pôžičke. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky aj v prípade spotrebiteľského vzťahu, a to podľa § 121 odst. 3 Obč. zák.. Majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe. (porov. rozsudky NS ČR z 25. 9. 2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27. 6. 2007, sp. zn. 33 Odo 657/2005, a z 24. 7. 2014, sp. zn. 33 Cdo 1401/2014)

25. Žalobca uzavrel so žalovaným platne písomnú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky, úročené pevnou úrokovou ročnou percentuálnou sadzbou, s uvedenou RPMN a priemernou RPMN. Žalovaný zmluvné podmienky spotrebiteľského úveru nedodrжал, prestal uhrádzať dohodnuté splátky, dostal sa do omeškania, preto veriteľ vyhlásil celú pohľadávku za splatnú, ktorá skutočnosť žalovanému bola písomne oznámená. Súd v súlade so stanoviskom odvolacieho súdu, keďže sa nejedná o poskytnutý úver bez poplatkov a bezúročný, keďže súd mal preukázané, že zmluva obsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. predpísané kogentné náležitosti, priznal žalobcovi nárok na nesplatenú istinu úveru v zamietajúcej časti t.j. v sume 23,44 Eur (vo vyhovujúcej časti rozsudok OS Levice zo dňa 27.10.2017 pod č.k. 7C/14/2016-65 nadobudol právoplatnosť). Titulom záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol žalobcom vyčíslený pevnou sumou dohodnutý ročný úrok z úveru v sume 67,47 Eur a úrok z omeškania v sume 2,00 Eur do zosplatenia, s vyúčtovaním ktorého nároku žalobcu sa súd stotožnil a i v tejto časti podanej žalobe vyhovel. Spolu s istinou súd priznal žalobcovi i zmluvný úrok vo výške 19,90% ročne z nesplatené istiny odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia a úrok z omeškania v súlade s § 517 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. z dlžnej sumy 23,44 Eur a dlžného zmluvného úroku 67,47 Eur odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

26. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalobca mal v konaní plný úspech a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O tomto nároku súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).